

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἀλλοδί

Δρ 8

Εν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1902. Ὅφει-
λουν δὲ οἱ ἐπιθυ οὐντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλῳσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὑποῖον ἀπὸ ἑνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὕπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

νομοσχέδια ὑπῆρξαν

Τὰ στρατιωτικὰ σχεδὸν ἡ πέτρα τοῦ
σκανδάλου ἀφ' ἧς ὑ-

πεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐπέφερον διά-
στασιν μεταξὺ κυβερνήσεως, ὑπουργοῦ τῶν
Στρατιωτικῶν καὶ Βασιλέως. Προέκυψεν ἐκ τού-
του κατάστασις οὐχὶ ὀμαλὴ, ἥς ἕνεκα ἡ Α.
Μ. ὁ Βασιλεὺς δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ
τὸ εἰς Δανίαν ταξείδιον καὶ παραστῇ εἰς τὰς
ἐκεῖ ἀγομένους ἐορτάς διὰ τὸ ἰωδιλιζῶν τοῦ
πατρὸς του, Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀνεμένετο
ἡ ἐκκρηξίς τῆς θυέλλης· οὕτω δὲ, προχθές, ὁ
ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός ἐπισκοπήσας
μετὰ πολλῆς ὀξύδερκείας τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ
ἀπέναντι τῆς Βασιλείας καὶ ἀπέναντι Κυβερνή-
σεως, ἔκρινεν εὐλογον νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς ἀρχῆς.
Ὑπέβαλε δὲ τὴν παραίτησίν του καὶ ἀντεκατε-
στάθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὑπὸ
τοῦ προέδου τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ παραίτησις
γενομένη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὤθησέ τινας ἐκ
τῶν βουλευτῶν νὰ ἐπερωτήσωσι· τὰς δὲ ἐπε-
ρωτήσεις μεταφέροντες εἰς τὴν ἀρμόδιαν στήλην.
Οἱ δυνάμενοι νὰ κρίνωσι φρονοῦσιν ὅτι διὰ τῆς
ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Λιμπρίτη καὶ μεταξὺ τῆς
Κυβερνήσεως καὶ τῆς Αὐλῆς σχέσεις ἀποκαθί-
στανται τελείως. Εἰς τῶν βουλευτῶν ὡς ἐξῆς
ἀπεφάνθη περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ
κ. Λιμπρίτη κατάστασεως: «Νομίζω, ὅτι ἡ
Κυβέρνησις οὐδένα πλέον φόβον ἔχει νὰ πέσῃ.
Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔφερεν αὐτὴν εἰς διάστασιν
πρὸς τὸ Στέμμα ἦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ παρουσία
τοῦ κ. Λιμπρίτου εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβού-
λιον ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια.
Ὁ κ. Λιμπρίτης ἤδη ἀπεχώρησεν ἀπὸ τὸ
ὑπουργεῖον καὶ ἐπομένως ὁ πρῶτος λόγος τῆς
διαστάσεως ἐξέλιπεν οὕτω. Ὑπολείπονται ἤδη
τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια. Ἐπὶ τοῦ ζητή-
ματος τούτου δύναται νὰ ἐπέλθῃ συμβιβασμός
τις, ἐκλιπόντος τοῦ κ. Λιμπρίτου. Ὁ Βασιλεὺς
ἐννοεῖ κάλλιστα, ὅτι Κυβέρνησις βιώσιμος δὲν
δύναται νὰ σχηματισθῇ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ
κ. Δηλιγιάννη. Συνεπῶς δὲν θὰ ἐπιμείνῃ ὅπως
ριφθῶσιν εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλὲνδας τὰ ὑπο-
βληθέντα στρατιωτικὰ νομοσχέδια. Ἐξ ἄλλου
ὁ κ. Πρωθυπουργός δὲν θὰ δυσκολευθῇ νὰ δε-
χθῇ διαφόρους τροποποιήσεις, ὡς ἄλλως τε τὸ
εἰδῆλωσεν, ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων τούτων. Οὕτω
θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ ἔλθουν εἰς συζήτησιν
τὰ πολυθρόνητα νομοσχέδια, καὶ ἡ μὲν Κυβέρ-
νησις θὰ φανῇ ἐκτελοῦσα τὸ πρόγραμμά της, ἡ
δὲ φιλοτιμία τοῦ Διαδόχου δὲν θὰ θιγῇ τὸ
παραπάν ὡς ἐκ τῶν ἐπενεχθησομένων τροπο-
ποιήσεων. Αὐτὰ ὅλα θὰ γίνωνται ἐννοεῖται μετὰ
τὰς ἐορτάς τοῦ Πάσχα, διότι προηγουμένως
οὔτε τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια, οὔτε ὁ προϋ-
πολογισμός καὶ εἰς δυνατόν νὰ ψηφισθῇ.

Ἡ ΛΟΝΔΙΝΕΙΟΣ «Σημεία» ἐδημοσίευσεν
περίληψιν συνδιαλέξεως τοῦ κ. Ζινοβιέφ πρὸς
τὸν κ. Μολτσανώφ, «Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ἐ-
ξέφρασε τὴν σταθεράν του πεποιθήσιν ὅτι ὁ
Σουλτάνος εἶναι σπουδαίως, τιμίως καὶ εὐστα-
θῶς ἀποφασισμένος νὰ ἐκτελέσῃ τὸ Αὐστρορ-
ρωσσικὸν μεταρρυθμιστικὸν σχέδιον ἐν Μακεδο-
νίᾳ καὶ νὰ προλάβῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην τῶν
ἀφορμῶν ἐξ ὧν θὰ ἠδύνατο νὰ προκύβῃ εἴτε
σύγκρουσις εἴτε περιπλοκή. Εἰς τὴν παρούσαν
εἰλικρίνειαν καὶ τιμιότητά τῶν τοῦ Σουλτάνου
προθέσεων ὁ Ῥώσος πρεσβευτὴς ἔχει ἀπόλυ-
τον πίστιν. Ὁ Ἀβδὺλ Χαμὴτ εἶναι ἀνὴρ ὑπε-
ρόχου διανοίας καὶ ἰσχυρᾶς θελήσεως, ἀφιεροῖ
δὲ τὰ ἑξοχα ταῦτα προτερήματα μετ' ἐκτά-
κτου ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ ἔργον τῆς
εἰρηνεύσεως τῆς Μακεδονίας. Οἱ ὑπουργοὶ του
καὶ οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ εἶναι ἐμπεφορημένοι
τοῦ πνεύματος τοῦ Κυρίου των, ἡ ἐνεστῶσα
δ' αὐτῶν ἐνέργεια καὶ δραστηριότης καταδη-
λοῦται καὶ ὑπὸ τοῦ γεγονότος ὅτι πολλὰ τῶν
ὑπουργείων μένουσι τῶρα ἀνοικτὰ καθ' ὅλην
σχεδὸν τὴν νύκτα, ἀντὶ νὰ κλειῶνται, ὡς εἴθι-
σταί, περὶ τὴν πέμπτην ὥραν τῆς ἑσπέρας.
Ὁ κ. Ζινοβιέφ ὠμλήσεν ἐπαινετικώτατα περὶ
τε τοῦ μεγάλου βεζύρου Φερὴτ πασᾶ καὶ περὶ
τοῦ νέου Γενικοῦ Ἐσπέρτου τῆς Μακεδονίας
Χιλιμὴ πασᾶ, παρετήρησε δὲ ὅτι εἶναι λίαν
εὐχάριστον καὶ σπουδαῖον τὸ γεγονός, ὅτι τὰ
Τουρκικὰ ἐν Μακεδονίᾳ στρατεύματα, καίπερ
ἀκριβέστατα γινώσκοντα τοὺς τόπους ἐν οἷς
διατρίβουσι τὰ ἐπαναστατικὰ στίφη, οὐδαμῶς
ἐπειράθησαν νὰ προσβάλωσιν αὐτὰ, ἀλλὰ πε-
ριμένουσι τὰ εἰρηνευτικὰ ἀποτελέσματα τῆς
δημοσιεύσεως τῶν μεταρρυθμιστικῶν μέτρων.
Ὁ Σουλτάνος ἔδωκε διαταγὰς εἰς τοὺς ἐπὶ
τῶν Βουλγαρομακεδονικῶν συνόρων Τούρκους
σωματάρχας νὰ ἀποφεύγωσιν ἐπιμελῶς πᾶσαν
πρὸς τοὺς δυσηρεστημένους ὑπηκόους σύγκρου-
σιν, ὅσον δήποτε καὶ ἂν προκαλῶνται ὑπ' αὐ-
τῶν. Ὁ Ζινοβιέφ ἀνέμνησε τὸν ἀκρατὴν του
ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ προπαγάνδα εἶναι ἀπὸ μα-
κροῦ χρόνου ὀργανωμένη καὶ κατὰ τὰ τελευ-
ταῖα ἰδίως ἐστὶν ὑπῆρξεν ἐκτάκτως ἐνεργὸς καὶ
ἐπιθετικὴ. Ὅθεν, προσέθηκε, δὲν ἠδυνάμεθα
νὰ προσδοκῶμεν ὅτι θὰ ἰδύνατο ταχέως νὰ
καταβληθῇ ἡ προπαγάνδα αὕτη, ἡ ὅτι τὸ ἔρ-
γον τῆς εἰρηνεύσεως θὰ ἠδύνατο τάχιστα νὰ
συντελεσθῇ, τὰ Μακ. δυνάμεις καὶ μιτᾶτα ἔχουσι
τὰς διακλαδώσεις των ἐν παντὶ χωρίῳ καὶ ἐν
πάσῃ ἀγροικίᾳ τῆς Μακεδονίας. Ἡ ὀργάνωσις
τῶν κατέστη ἀληθινῆς τρομοκρατίας διὰ τὸν
πληθυσμόν. Οἱ πτωχοὶ χωρικοὶ ἐξηναγκάζοντο
νὰ πληρώνωσι φόρον εἰς τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἐ-
παναστατῶν, πᾶσα δὲ μὲνυσις τῶν ἐνεργειῶν
αὐτῶν ἐτιμωρεῖτο διὰ θανάτου. Καὶ κατὰ τὰς
τελευταίας ἐπὶ ἡμέρας, προσέθηκεν ὁ Ζινοβιέφ,
ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐπανα-
στατῶν τέσσαρες γυναῖκες Βουλγαρίδες καὶ
τρεῖς Ἕλληνες ἐν Μακεδονίᾳ ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ὑ-
πονοίᾳ ὅτι παρέσχον πληροφορίας εἰς τὰς Τουρ-
κικὰς ἀρχὰς περὶ τῶν κινήσεων των. Ὁ Ζι-
νοβιέφ διέφυσεν καὶ τὴν φήμην περὶ ἀθρόας
Τουρκικῆς κινητοποιήσεως, βεβαιώσας ὅτι μό-
νον δεκάπεντε τάγματα ρεδιφῆδων ἐκινήθη-
σαν καὶ ἀπεστάλθησαν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ
ἐν Μακεδονίᾳ στρατοῦ. Ὁ κυριώτατος σκοπὸς
τοῦ Σουλτάνου, εἶπεν ὁ Ῥώσος πρεσβευτὴς,
εἶναι ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης, τοσούτω μάλλον

ὅσον ἡ Πύλη θ' ἀναγκασθῇ πρὸς τοὺς νὰ συ-
νᾶψῃ νέον ἐξωτερικὸν δάνειον. — Ἀλλὰ τί θὰ
συμβῇ ἂν ἡ ἐκρηξίς τῆς ἐπαναστάσεως μὴ δυ-
νηθῇ νὰ προληφθῇ; ἠρώτησεν ὁ κ. Μολτσα-
νώφ. — Ἡ Τουρκία, ἀπεκρίθη ὁ Ζινοβιέφ,
ἀνεδέχθη ἐπισήμως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτε-
λέσῃ τὴν μεταρρυθμιστικὴν ἐντολήν τῆς Ρωσ-
σίας καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας, ἡμεῖς δ' ἀφ' ἑ-
τέρου δὲν λησμονοῦμεν ὅτι ἀνελάβομεν ἐπισή-
μως τὴν ὑποχρέωσιν, μηδὲ μίαν ρανίδα αἵμα-
τος νὰ χύσωμεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν δυση-
ρεστημένων Μακεδόνων. — Τότε λοιπὸν ἡ
Τουρκία θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταστείλῃ
τὴν ἐπαναστάσιν κατὰ τὸν ἰδικὸν της τρόπον;
ἠρώτησεν ὁ Μολτσανώφ. — «Βεβαίως», ἀπήν-
τησεν ὁ πρεσβευτὴς. «Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐκ
τῆς Ἀλβανικῆς ἀντιστάσεως προκύπτουσαν δυ-
σχέρειαν, ὁ Ζινοβιέφ παρετήρησεν ὅτι ἡ Πύλη
δὲν ἐπιθυμεῖ φυσικῶς τῷ λόγῳ νὰ καταστήτῃ
φανεροὺς ἐχθροὺς της τοὺς ἀγρίους καὶ ἀνόμους
Ἀλβανούς, ἀλλ' ὁ Σουλτάνος ποιεῖ πᾶν ὅτι
δύναται ἵνα συνδιαλλάξῃ τοὺς ἀρχηγούς τῶν
Ἀλβανῶν πρὸς τὸ μεταρρυθμιστικὸν σχέδιον.
Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐπεμψεν ἐκ Κωνσταν-
τινουπόλεως εἰς τὸ Ἰπέκ καὶ εἰς τὸ Κοσσυφο-
πέδιον ἐπιφανεῖς καὶ μέγα δυναμένους Ἀλβαν-
οὺς προκρίτους, οἵτινες ἀναμφιβόλως θὰ κα-
τορθώσωσι νὰ πείσωσι τοὺς συμπατριώτας των
ν' ἀποδεχθῶσι τὴν νέαν τάξιν τῶν πραγμάτων
ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Πελκίᾳ Σερβίᾳ. Ὁ Ζινοβιέφ
ἐπήνεσε τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν μόρ-
φωσιν ἐνίων ἐκ τῶν Ἀλβανῶν τούτων ἀρχη-
γῶν, ὑπέμνησε δὲ ὅτι καὶ ὁ μέγας Βεζύρης
εἶναι Ἀλβανός. Μόνον παρὰ τῶν Βουλγάρων ἀ-
πειλεῖται ὁ ὅλος κίνδυνος, εἶπεν ὁ Ζινοβιέφ, ἐ-
ξέφρασεν ὅμως τὴν ἐλπίδα ἡ μάλλον τὴν πε-
ποίθησιν ὅτι καὶ οὗτοι ἐπὶ τέλος θ' ἀναγκασ-
θῶσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν θέλησιν τῆς
Ῥωσσίας».

ΔΙΣΧΕΣΕΙΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΝ ΗΠΕΙΡῳ

Οἱ ἐξ Ἡπείρου ἀφικνούμενοι μετ' ἐνθουσια-
σμοῦ ἐκφράζονται περὶ τῆς νέας τροπῆς τῆς
Ἑλληνοτουρκικῆς σχέσεως ἐπὶ τὸ φιλικώτερον,
ὧν ἀποτέλεσμα εἶναι ἡδὴ ἡ ἀδελφικὴ σύμ-
πνοια καὶ συμπεριφορὰ τῶν Τούρκων πρὸς τοὺς
Χριστιανούς. Τοῦτο καὶ πλέον καὶ Ἕλληνες ἀπε-
ριφράστως ἐκφράζονται ὑπὲρ τῆς νέας ταύτης
τροπῆς καὶ δημοσίᾳ διακηρύττουσιν ὅτι τοῦ
λοιποῦ θὰ ζήσωσιν ἀδελφικῶς καὶ ἡνωμένοι
κατὰ τῶν κοινῶν ἐχθρῶν θὰ ἀντεπεξέρωνται.
Ἐκ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς τῶν πραγμάτων
πασίδηλος καθίσταται ἡ ὠφέλεια ἀμφοτέρων,
καθότι αἵρεται ἡ καχυποψία καὶ δύναται ἐκ-
στὸς ἡσυχῶς καὶ ἀφύβως νὰ ἐπιτελῇ τὸ ἔργον
τοῦ, καρποῦμενος καὶ τὰς ἐν ἀλληλοβοήθειᾳ
παραχομένας ὑποστηρίξεις καὶ διευκολύνσεις,
ἐξ ὧν καὶ αἱ σχέσεις στενωτέραι θὰ καθίσταν-
ται καὶ ἡ ἀγάπη ἐπὶ μάλλον θὰ ἐδραιώνηται
καὶ οὕτω ἡ συμβίωσις μάλλον ὀμαλὴ θὰ καθί-
σταται καὶ δὲν θὰ παρεχέται λαβὴ εἰς τοὺς
διαφόρους ἐχθροὺς νὰ δημιουργῶσι ζητήματα
πρὸς ζημίαν ἀμφοτέρων. Δύναται δὲ νὰ λογι-
σθῇ εὐτυχὴς ἡ Ἡπείρος, διότι ἐν τῇ περιπτώ-
σει ταύτῃ ἔτυχε νὰ διακρίνῃται ὑπὸ διοικήτου,
οἷος ὁ Ὁσμὰν πασᾶς, ἀνὴρ εὐφυΐας, μορφώ-
σεως, φιλοδικαίους, ἀκεραῖος, πρότυπον ἀνωτέ-

— Ο ἐκ πίστεως κ. Δημήτριος Τρίμης υποστά-
την νόμιμον δοκιμασίαν ἐνώπιον τοῦ Ἱατροσυνηδρίου
ἔλαβε τὴν ἀπόλυτον ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν φαρ-

μαχοποιούν και ανεχώρησε διά Λάρισσαν. Συγγαίροντες αὐτὸν τῷ εὐχόμεθα κατευόδιον καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ πρακτικὸν τοῦ στάδιον.

— Ἀφίκοντο ἐκ Χαρτοῦμ καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Κόνιτσα οἱ κ.κ. Π. Καμάνας καὶ Κων. Μπάντας, ἐκ Διασκοβέτσιου οἱ Ἀλέξανδρος Μπακόλας καὶ Ντακόπουλος.

— Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐκ Πειραιῶς διερχομένους τὸ ξενοδοχεῖον Ρωσσίας τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Πανταζῆ.

— Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἵνα ἐμβάσωσι ταύτην ἄνευ ἄλλης παρακλήσεως.

ΑΙ ΠΕΡΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

Διαλέξεις τοῦ Προέδρου τῆς
Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ
κ. Ν. Καζιζῆ.

(Ἰδὲ συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον φύλ.)

Καὶ ἐν τούτοις δεινοὶ ἐπικρέμονται κίνδυνοι ἐπὶ τῆς Ἡπείρου, ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς Μακεδονίας, ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς Θράκης. Ἀνεγίνωσκον πρό τινων ἡμερῶν ἐπιστολὴν ἐκ τινος πόλεως τῆς Ἡπείρου, μετὰξὺ δὲ πολλῶν ἄλλων πληροφοριῶν περιλαμβάνοντο καὶ τ' ἀκόλουθα: «... Ἐνταῦθα ἡ Ἰταλικὴ προπαγάνδα ἵδρυσεν σχολεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ περισυλλέγει πάντα τὰ τέκνα τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν, μονονουχὶ ἡμισυδοτεῖ τὰς οἰκογενεῖας, εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουσι, παρέχουσα συνάμα δωρεὰν βιβλία, πένδύματα καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειώδες. Λάβετε τὰ ἡμέτερα σας σεῖς οἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ...»

Πραγματικὸν παιδομάζωμα διεξαγόμενον οὐχὶ μόνον ἀπὸ τὰς Σλαβικὰς προπαγάνδας ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν ἐν Ἡπείρῳ! Καὶ τὰ τοιαῦτα θλιβερά καὶ παράδοξα καὶ ἀπροσδόκητα δὲν ἀνκοινοῦνται πανταχόθεν, καὶ ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς Ἡπείρου ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ Ἰταλικὸς προσυλητισμὸς, πρωτοστατοῦντες τοῦ Ἰταλοῦ προξένου, ἐργάζεται μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως, ἀξίως κρείττονος ὑποθέσεως καὶ ἐργασίας.

Γινώσκουσι τοῦτο οἱ Ἡπειρώται, οἱ ἐν τῇ ἐλευθερᾷ πατρίδι ἐγκατεστημένοι καὶ κατ' ἔπασαν τὴν ἑλληνικὴν διασποράν; Ἀντελήφθησαν τῶν κινδύνων, οὓς διατρέχει ἡ πατρίς αὐτῶν; Ἡ μήπως θ' ἀνκνήσῃ καὶ θὰ ἐξεγερθῶσιν, ὅταν ἡ γῆ τῆς γεννήσεώς των, μετνομαζομένη «Νότιος Ἀλβανία», καταστῇ τμήμα καὶ ἔρμαιον ἄλλης πολιτικῆς δυνάμεως, ὡς Ἐρυθραία ἢ Τρίπολις τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου;

Ἐξ ἐπιστολῆς ἐξ Ἰωαννίνων, ἣν ἔλαβον πρό τινας ἀποσπῶ τὰ ἐπόμενα:

«... Ὡς νὰ μὴ ἤρουν τὰ τόσα δεινὰ, ἡ κρίσιμος κατάστασις τῆς Ἡπείρου, ἡ δημιουργηθεῖσα ἐξ ἐσχεδιασμένου προγράμματος τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως πρὸς καταστροφὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς χώρας ταύτης, λόγῳ τοῦ τίτλου, ὃν ἐχορήγησεν αὐτῇ τὸ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου, τίτλου προσκλήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς προπαγάνδας ὡς κατάλληλος πρὸς ἐνέργειαν προσυλητισμοῦ διὰ παροχῆς μικρῶν χρηματικῶν βοηθημάτων τοῖς πενομένοις χάριν πολιτικῶν βλέψεων. Μετὰ τοῦτο εἰς τοὺς προσερχομένους πένητας ἀπετείνετο ἡ ἐρώτησις, ἐὰν καὶ πόσα ἔχωσι τέκνα. Ἐπὶ καταφατικῇ δὲ ἀπαντήσῃ ἐπεδεικνύετο αὐτοῖς κατάλογος, ὅπως ἐγγράψωσι ταῦτα ὡς μαθητὸν ὑμένους εἰς τὸ βιομηχανικὸν ἐργαστήριον, ὅπερ ἡ Ἰταλικὴ προπαγάνδα συνέστησε πρὸς ἐκμάθησιν δῆθεν βιοποριστικῶν τεχνῶν ξυλουργίας σιδηρουργίας κλπ. Καὶ ἐν μὲν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων τοιοῦτο ἦτο τὸ δέλεαρ, εἰς δὲ τὰ χωρία, ἰδίως τοῦ διαμερίσματος τῆς Λάκκας, ἀπεστάλησαν οἱ κλητῆρες τοῦ Ἰταλικοῦ προξένου πρὸς ἄγρην παίδων. Διὰ τῶν τοιούτων ἐνεργειῶν ἐνεγράφησαν κατ' ἀρχὰς περὶ τοὺς 130 μαθητὰς, ἐξ ὧν προσήλθον μόνον περὶ τοὺς 40, καὶ οὕτω ἤρχισεν νὰ λειτουργῇ τὸ χειροτεχνικὸν λεγόμενον

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Σ. Κάρων, Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Σᾶς ὑπερβαριστοῦμεν διὰ τὴν προθυμίαν σας.—Χ. Τσ. Κάρδίσσα, Π. Δ. Μεσολόγγιον, Α. Π. Κάρναμπάτ, Γ. Γ. Πορτ-Σαίτ, ἐλήφθησαν. Σᾶς γράφομεν.—Ι. Α. Μουρλά, Σᾶς γράφομεν. Ἡ βραδύτης ἐνεκα πολλῶν ἡμῶν ἀσχολιῶν.—Μ. Ν. Βόλον, εὐχαριστοῦμεν. Ἐνεγράψαμεν τὸν κ. Π.—Αθ. Στ. Κάρων, εἰς τὸ ἐδῶ ταχυδρομεῖον δὲν ἐλήφθη. Ποῦ ἐστεῖλατε; Μήπως ἐστῆσατε κακῶς;—Κ. Π. Βουκόροβ, ἐστῆσε. Πολὺ τὸν κουφὸν προσποιεῖσθε. Πολλάκις ἐγγράψαμεν

ἐργαστήριον, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως. Ὁ μυστικισμὸς οὗτος ἐπέσυρε φυσικῶς τῷ λόγῳ, τὴν προσοχὴν τῆς κοινωνίας καὶ ἐγέννησαν ὑπονοίας αἰτινὲς ἀπεδείχθησαν βάσιμοι, διότι ὑπὸ τὸ πρόσχημα δῆθεν διδασκαλίας καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ θρησκευτικῆς μορφώσεως τῶν παίδων οἱ λεγόμενοι maestores ἐπέταττον τοῖς μαθητευομένοις νὰ μὴ χαιρετῶσι διὰ τοῦ ἀκαλῆ μέρα Σας, ὅπερ ἐχαρακτηρίζετο βαρβαρόχον ἀλλὰ διὰ τοῦ buon giorno, ὅπερ παρίστατο ὡς λίαν εὐγενὲς καὶ εὐήχον, νὰ μὴ προσέχῃσι δὲ εἰς τοὺς λόγους τῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν, οὓς ἀπεκάλουν ἁπλιδεῖτους καὶ εὐτελεῖς, ἀλλ' εἰς τοὺς τῶν καθολικῶν, οὓς ἐτιτολοῦσαν πεπαιδευμένους καὶ ἔχοντας εἰς χεῖρας τῶν τὰς κλεῖς τῶν θυρῶν τοῦ Παραδείσου. Τὰ τοιαῦτα διαδοθέντα ἐξήγειραν, ὡς εἰκός, τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῆς κοινωνίας· ὁ Μητροπολίτης διέταξε καὶ ἀνεγνώσθη ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ποιμαντορικὴ ἐγκύκλιος, προτρέπουσα τοὺς γονεῖς νὰ μὴ παραπλανῶνται ἀπὸ τὰς διδασκαλίας τῶν προπαγανδῶν, ἀλλὰ νὰ ἐμμένωσιν ἀλόγητοι εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τῶν πατέρων των, πολλοὶ δὲ τῶν πολιτῶν προέτρεπον τοὺς γονεῖς τῶν μαθητευομένων ν' ἀποσύρῃσι τοὺς παῖδας τῶν ἀπὸ διδασκαλιῶν, ἐν οἷς ἐξετοξεύοντο αἱ χυδαιότεραι τῶν ὕβρεων κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ὀρθοδοξίας.—Αἱ ἐνέργειαι δὲ αὗται ἔφερον τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, καθότι οἱ γονεῖς ἀπέσυρον βαθμὴδὸν τὰ τέκνα των.—Βλέπουσα ταῦτα ἡ Προπαγάνδα, δι' ἐπισήμων κατηγορητηρίων ἐγγράφων πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν ἀπῆλθε τὴν τιμωρίαν φιλησυχῶν πολιτῶν, ὡς ἐξυβρισάντων δῆθεν τὸ ἱερόν προσώπον τῆς Α. Μ. τοῦ Βικτωρος Ἐμμανουὴλ διὰ τῆς ζσεσχίσεως εἰσιτηρίων μαθητῶν φερόντων ἐν κερκιδί. In nomine del Re d' Italia!

Ἄλλ' ἡ Γ. Διοίκησις, μὴ εὐρίσκουσα στοιχεῖα κατηγορίας διὰ τὸ ὅπως ἀνυπόστατον τῶν καταγγελλομένων, ἀπέριπτε τὰς μηνύσεις ταύτας, καὶ τὸ ἔργον τῆς κατὰ τῆς Ἰταλικῆς Προπαγάνδας ἀμύνης τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἡπείρου ἐξηκολούθησεν, οἱ δὲ ὀλίγοι ἐναπομεινάντες παῖδες ἀπεκλείσθησαν πάσης μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κοινωνίας. Τότε δὲ συνέβη περιεργόν τι ἐπεισόδιον ἀναμνηστικὸν θλιβερὰς σκηνῆς τοῦ Μεσαίωνα. Πτωχὸς χωρικός ἐκ τοῦ χωρίου «Πόπποδον», παραπλανηθεὶς ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Προπαγάνδας, εἶχε στείλῃ τὸν 14 ἐτῆς περίπου υἱὸν τοῦ εἰς τὸ βιοτεχνικὸν ἐργαστήριον, μετὰ παρέλευσιν δὲ χρονικοῦ τινος διαστήματος ἐλθὼν εἰς Ἰωάννιναν ἠθέλησε νὰ ἴδῃ τὸν υἱὸν τοῦ, μετ' ἐκπλήξεως ὅμως ἤκουσεν, ὅτι ἡ ἐπικοινωνία εἶνε ἀπηγορευμένη. Ἀφοῦ δ' ἐπὶ ἐβδομάδα ὀλόκληρον δὲν κατώρθωσε νὰ ἴδῃ τὸν υἱὸν τοῦ, ἀνεφέρθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἀλλ' αὕτη μὴ τολμῶσα νὰ ἐνεργήσῃ ἀπ' εὐθείας, διότι συνέπεσε τότε καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου εἰς τὰ παράλια τῆς Ἡπείρου, ἣν ἡ βυσοδομοῦσα προπαγάνδα ἐπέσειεν ἐπιδείξις ὡς φθιτὸν, ἀνεφερε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν. ἤ τις πάλιν ἀπλήθυνεν ἐγγράφων πρὸς τὸν Γενικὸν Προξένον τῆς Ἰταλίας, οὕτω δ' αἱ ἡμέραι παρηχροντο καὶ ὁ δυστυχὴς χωρικός δὲν ἠδύνατο νὰ ἴδῃ τὸν υἱὸν τοῦ! Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξύ ἡ εἰδήσις, φθάσασα εἰς Πόπποδον, ἠνάγκασε τὴν μητέρα νὰ σπεύσῃ αὐθημερὸν εἰς Ἰωάννιναν. διευθυθεῖσα δὲ εἰς τὸ βιοτεχνικὸν ἐργαστήριον, ἀπῆλθε νὰ ἴδῃ ἀμέσως τὸ τὸ τέκνον τῆς. Ἀπαγορευομένης τῆς εἰσόδου εἰς τὴν ἀποπειρωσά-

νὴν νὰ εἰσέλθῃ μητέρα, συνήφθη πεισματῶδης πάλῃ μετὰξὺ τοῦ θυρωροῦ καὶ τῆς μητρὸς, ἣτις καὶ γοεράς ἐξέφερε κραυγὰς. Εἰς τὸν γενόμενον θόρυβον προσέτρεξε καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν λεγομένων maestri πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ θυρωροῦ, ἐν δὲ τῇ ὁδῷ πλήθος περιεργῶν, ἀγνοούντων τὰ συμβαίνοντα καὶ οἱ μὲν μάστροι ἐσπρωχον αὐτὴν πρὸς ὁδόν, αὕτη δὲ ἡμύνητο ὀλκίς δυνάμεσι καὶ ἐζήτει μετὰ κραυγῶν τὸ τέκνον τῆς. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ παῖς, ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς τοῦ καὶ διαφυγὼν ἐκ τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ διετέλει περιορισμένος, ἔσπευσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς τοῦ, ἀλλ' ὁ θυρωρὸς ἤρπασεν αὐτόν ἐκ τῆς χειρὸς καὶ προσεπάθει νὰ τὸν παρσῶρῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἐργαστηρίου, ὅτε ἡ μήτηρ παρέσυρε μετὰ τοσαύτης ὀρμῆς τὸ τέκνον τῆς, ὥστε εἰς χεῖρας τοῦ θυρωροῦ ἀπέμεινε μόνον ἡ χειρὶς τοῦ κατασχεσθέντος ἱματίου· ὁ πείσμων θυρωρὸς ἤθελε νὰ μετέλθῃ βίαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, πτοηθεὶς ὅμως ἐκ τῆς ἀγανάκτησεως τοῦ συναθροισθέντος πλήθους, ὅπερ ἤρξατο νὰ δεικνύῃ ἀπειλητικὰς διαθέσεις, ἐπέστρεψε καὶ ἐκλείσεν ἐπιδεικτικῶς τὴν θύραν, ἡ δὲ μήτηρ παρέλαβε τὸ τέκνον τῆς καὶ οὕτως ἔλθῃς τὸ συγκινητικὸν αὐτὸ ἐπεισόδιον, περὶ οὗ πολὺς ἐν Ἰωαννίνοις ἐγένετο λόγος. Ἐκτοτε οἱ μαθητευόμενοι ἀπεσύρθησαν καὶ εἶναι μόνον τινὲς ἐβραϊοπαῖδες τῆς ἐσχάτης τάξεως καὶ τινες ἀγυῖοπαῖδες ἀγνώστου προελεύσεως.

Οἱ ἀκούραστος ὅμως πρωτοστάτης τῆς Ἰταλικῆς Προπαγάνδας ἐν Ἡπείρῳ γενικός Πρόξενος κ. Μιλλελλίρε ἐπεξετείνε τὰς ἐνεργείας τοῦ πρὸς ἄγρην μαθητευομένων καὶ πέραν, μέχρι τῶν ἀλθανοφώνων χωρίων καὶ προσπαθεῖ νὰ περισυλλέξῃ Ἀλβανόπαιδας, συνδῶν τὴν δρασίν του καὶ μετὰ τοῦ τεχνητοῦ ἀλβανικοῦ ζήτηματος εἰς τὸ ὁποῖον σκανδαλωδῶς ἀναμιγνύεται, διακηρύττων ὅτι ἡ Ἡπείρος θὰ γείνη ἀλβανικὴ Ἡγεμονία μετὰ πρωτεύουσάν τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, ἐν ᾗ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θέλει συστήσῃ δῆθεν une petite légation ἣς οὗτος διορισθήσεται προϊστάμενος ἐπιτετραμμένος, ὑποσχόμενος περιβλέπτους θέσεις εἰς τοὺς ὑποστηρικτὰς τῆς Προπαγάνδας. Τοιαύτη περίπου τυγχάνει ἡ εἰκὼν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἰταλικῆς Προπαγάνδας ἐν Ἡπείρῳ, ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα αὐτῆς συνοψίζεται εἰς τὰ ἑξῆς:

1ον Ἀφύπνισις τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος τῶν ἐν Ἡπείρῳ Ἀλβανῶν, ἀποτελούντων τὸ τέταρτον μὲν τοῦ αὐτοῦ ἰθαγενεῶς στοιχείου, ὃ περ ἐστὶ τὸ ἑλληνικόν.

2ον Ἀνακήρυξις τῆς Ἡπείρου ὡς ἐπαρχίας ἀλβανικῆς.

3ον Τελετὰ ἀρνήσεως ὑπαρξέως Ἑλλήνων ἐν Ἡπείρῳ καὶ παράστασις τούτων ὡς ἐξελληνισμένων Ἀλβανῶν.

4ον ὑποσχέσεις καὶ παροχαὶ ὑλικαὶ πρὸς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐργασθῶσι κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Ἡπείρου πρὸς τε τοὺς Ἀλβανούς καὶ τοὺς ἰθαγενεῖς, ἀλλὰ πρὸ πάντων τοὺς Ἀλβανούς, μεθ' ὧν συνεργάζονται.

Διὰ τῶν μέσων ταύτων ἐπιδιώκουσι τὴν μεταβολὴν τῆς πλάστογραφίης τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν Ἡπειρωτῶν, καὶ τὴν θάττον ἢ βραδίον ἀναστήλωσιν τῆς Ἰταλικῆς σημαίας ἐν Ἡπείρῳ, ὡς Προστάτιδος δῆθεν τοῦ μέλλοντος ἀλβανικοῦ Βασιλείου, ἀλλὰ πράγματι πρὸς τελεῖαν αὐτῆς κατακτῆσιν.

(Ἀκολουθεῖ).